



## LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

### SPRENDIMAS

#### DĖL PAREIŠKĖJO – VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMO PRAŠYMO IŠTIRTI VIEŠUOSIUS INTERESUS ATITINKANČIŲ PASLAUGŲ ELEKTROS ENERGETIKOS SEKTORIUJE TEIKIMĄ IR LĖŠŲ ADMINISTRAVIMĄ REGLAMENTUOJANČIŲ TEISĖS AKTŲ NUOSTATŲ ATITIKTĮ LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI IR ĮSTATYMAMS GRAŽINIMO

2015 m. balandžio 7 d. Nr. KT11-S5/2015

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Elvyros Baltutytės, Vytauto Greičiaus, Danutės Jočienės, Prano Kuconio, Gedimino Mesonio, Vyto Miliaus, Egidijaus Šileikio, Algirdo Taminsko, Dainiaus Žalimo,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvaustė pareiškėjo – Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymą Nr. 1B-2/2015.

Konstitucinis Teismas

#### **nustatė:**

Konstituciniame Teisme gautas Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymas „iširti:

1. Ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013-12-18 nutarimo Nr. 1215 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012-09-19 nutarimo Nr. 1157 „Dėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 3.3 p. (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo 23.4 p.) ta apimtimi, kiek joje nustatyta, kad VIAP teikimo aprašo 7.2 nurodytiems gamintojams už remtinios gamybos apimties elektros energiją pardavimą ne visuomeniniam teikėjui (kai parduodama ne per biržą ir už mažesnę nei rinkos kainą) išmokama VIAP lėšų suma yra lygi į elektros tinklus patiektam elektros energijos kiekiui, padaugintam iš skirtumo tarp Komisijos atitinkamam gamintojui nustatytos elektros energijos supirkimo kainos ir

einamiesiems kalendoriniams metams nustatytos elektros energijos rinkos kainos, o ne gamintojo parduotos remtinios elektros energijos pardavimo kainų svertinio vidurkio, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., 46 str., Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 str. 2 d. bei Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 19 str. 2 d.?

2. Ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013-12-18 nutarimo Nr. 1216 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimo Nr. 916 „Dėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 2.5 p. (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2 p.) ta apimtimi, kiek joje neįtvirtinti aiškūs ir nedviprasmiški kriterijai, kokios techninės ir (ar) technologinių priežastys pripažįstamos pakankamomis patvirtinti „privalėjimą gaminti“, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., 46 str., Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 str. 2 d. bei Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 19 str. 2 d.?

3. Ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013-12-18 nutarimo Nr. 1216 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimo Nr. 916 „Dėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 2.5 p. (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.4 p.) ta apimtimi, kiek joje neįtvirtinti aiškūs ir nedviprasmiški kriterijai, kuriais remdamasi Valstybinė energetikos inspekcija sprendžia dėl gamintojo nurodytų techninių ir (ar) technologinių priežasčių pagrįstumo ir gamybos režimo, kuriuo buvo siekiama išlaikyti elektros energijos gamybą termofikaciniu režimu efektyvia, būtinumo, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., 46 str., Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 str. 2 d. bei Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 19 str. 2 d.?”

Konstitucinis Teismas

**konstatuoja:**

1. Pareiškėjas – Vilniaus miesto apylinkės teismas prašo ištirti, ar:

– Vyriausybės 2013 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1215 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. rugsėjo 19 d. nutarimo Nr. 1157 „Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 3.3 punktas (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo 23.4 punktas) neprieštarauja Konstitucijai ir įstatymų nuostatom;

– Vyriausybės 2013 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1216 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimo Nr. 916 „Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų

elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 2.5 punktas (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2, 12<sup>1</sup>.4 punktai) neprieštarauja Konstitucijai ir įstatymų nuostatomis.

Nors pareiškėjas prašo tiek, kiek nurodė, ištirti savo nurodytas nutarimų, pakeitusių Vyriausybės nutarimus, kuriais patvirtinti atitinkamai Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašas (toliau – ir Administravimo tvarkos aprašas) ir Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašas (toliau – ir Teikimo tvarkos aprašas), nuostatas, iš pareiškėjo prašymo visumos matyti, kad jis tiek, kiek nurodė, ginčija būtent atitinkamų savo nurodytų Administravimo tvarkos aprašo ir Teikimo tvarkos aprašo nuostatų, t. y. Administravimo tvarkos aprašo 23.4 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija) ir Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2, 12<sup>1</sup>.4 punktų (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), atitiktį Konstitucijai ir įstatymams.

2. Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punktą teismo nutartyje, kuria kreipiamasi į Konstitucinį Teismą, turi būti nurodyti teismo nuomonės dėl teisės akto prieštaravimo Konstitucijai teisiniai argumentai.

Konstitucinis Teismas yra ne kartą konstatavęs, jog iš Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkto kyla reikalavimas, kad teismai, argumentuodami savo prašyme pateiktą nuomonę dėl įstatymo ar kito teisės akto (jo dalies) prieštaravimo Konstitucijai, negali apsiriboti vien bendro pobūdžio samprotavimais ar teiginiais, taip pat tuo, kad įstatymas ar kitas teisės aktas (jo dalis), jų manymu, prieštarauja Konstitucijai, bet privalo aiškiai nurodyti, kurie ginčijami teisės aktų straipsniai (jų dalys, punktai) ir kokia apimtimi, jų nuomone, prieštarauja Konstitucijai, o savo poziciją dėl kiekvienos ginčijamos teisės akto (jo dalies) nuostatos atitikties Konstitucijai turi pagrįsti aiškiai suformuluotais teisiniais argumentais (*inter alia* 2005 m. gruodžio 12 d., 2006 m. sausio 16 d., 2006 m. sausio 17 d. nutarimai, 2006 m. sausio 17 d., 2007 m. liepos 5 d., 2007 m. rugsėjo 12 d., 2008 m. spalio 14 d. sprendimai).

3. Pareiškėjas – Vilniaus miesto apylinkės teismas savo prašymo, t. y. 2015 m. vasario 25 d. nutarties, kuria nutarė sustabdyti savo nagrinėtą civilinę bylą ir kreiptis į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti atitinkamų teisės aktų nuostatų konstitucingumą, motyvuojamojoje dalyje nepateikė argumentų dėl savo nurodytų viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimą ir lėšų administravimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų atitikties Konstitucijai ir įstatymams. Pareiškėjas prašyme tik nurodė priežastis, dėl kurių jo nagrinėtoje civilinėje byloje yra aktualus atitinkamuose Teikimo tvarkos aprašo ir Administravimo aprašo punktuose nustatytas teisinis reguliavimas: analogiškos jo nurodytuose punktuose nustatytam teisiniui reguliavimui nuostatos, pasak pareiškėjo, įtvirtintos ir ginčo civilinėje byloje objektu esančioje sutartyje dėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų išmokėjimo, – tačiau

neargumentavo ginčijamo teisinio reguliavimo prieštaravimo nutarties rezoliucinėje dalyje nurodytiems Konstitucijos straipsniams, taip pat Šilumos ūkio ir Energetikos įstatymų nuostatom.

Pažymėtina, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo nutartyje, kuria kreiptasi į Konstitucinį Teismą, pateikti tam tikri ieškovo toje civilinėje byloje prašyme kreiptis į Konstitucinį Teismą išdėstyti argumentai dėl ginčijamo teisinio reguliavimo atitikties Konstitucijai ir įstatymams, tačiau pareiškėjas prašyme nenurodė, ar pritaria visiems argumentams, ar tik kai kuriems, taip pat dėl kokių motyvų pritaria. Šiame kontekste atkreiptinas dėmesys, jog vien tai, kad pareiškėjas – teismas prašyme, kuriuo kreipiasi į Konstitucinį Teismą, neanalizuoja, nevertina bylos šalių pateiktų argumentų dėl atitinkamo teisinio reguliavimo konstitucingumo ir apsiriboja vien bendro pobūdžio teiginiu, kad bylos šalies abejones pripažįsta pagrįstomis, jau yra pakankamas pagrindas grąžinti pareiškėjui prašymą kaip neatitinkantį Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų.

4. Šiame kontekste pažymėtina ir tai, kad pareiškėjui – Vilniaus miesto apylinkės teismui jo nagrinėtoje civilinėje byloje ieškovo pateiktame, teismo patenkintame prašyme kreiptis į Konstitucinį Teismą išdėstyti argumentai dėl ginčijamų viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimą ir lėšų administravimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų atitikties Konstitucijai ir įstatymams taip pat negalėtų būti vertinami kaip teisiniai argumentai, pagrindžiantys pareiškėjo abejones dėl teisės akto prieštaravimo Konstitucijai ir įstatymams Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkto prasme.

4.1. Kaip minėta, šiuo atveju tiek, kiek nurodyta, ginčijama Administravimo tvarkos aprašo 23.4 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2, 12<sup>1</sup>.4 punktu (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija) atitiktis Konstitucijos 29, 46 straipsniams, taip pat įstatymų nuostatom – Energetikos įstatymo 19 straipsnio 2 daliai, Šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnio 2 daliai, kuriose, pasak ieškovo civilinėje byloje, įtvirtintas viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikėjų būtinųjų sąnaudų padengimo principas.

Pažymėtina, kad nors prašyme taip pat pateikti samprotavimai dėl konstitucinio teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo, prašymas ištirti ginčijamo teisinio reguliavimo atitiktį šiam principui prašymo rezoliucinėje dalyje nėra suformuluotas.

Pažymėtina ir tai, kad, kaip matyti iš pareiškėjo – Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymo ir jo nagrinėjamos civilinės bylos medžiagos, nurodytų nuostatų atitiktimi Konstitucijai ir įstatymams abejojama būtent tik tiek, kiek jomis įtvirtintas viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo ir lėšų administravimo teisinis reguliavimas, taikomas elektros energijos gamintojams, teikiantiems būtent Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, t. y. gaminantiems elektros energiją termofikaciniu režimu kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėse, kai

šios elektrinės tiekia šilumą į aprūpinimo šiluma sistemas ir sutaupomas toks kiekis pirminės energijos, kad bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą galima laikyti efektyvia.

Taigi nagrinėjamu atveju tiek, kiek nurodyta, ginčijama atitiktis Konstitucijai ir įstatymams:

– Administravimo tvarkos aprašo 23.4 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), kuriame nustatyta elektros energijos gamintojams, be kita ko, teikiantiems Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, apraše nurodytais atvejais mokėtinos lėšų sumos apskaičiavimo tvarka: mokėtina už pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energiją lėšų suma lygi į elektros tinklus patiektam elektros energijos kiekiui, padaugintam iš skirtumo tarp Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos atitinkamam gamintojui nustatyto fiksuoto tarifo ar elektros energijos supirkimo kainos ir praėjusio mėnesio vidutinės rinkos kainos ar einamiesiems kalendoriniams metams nustatytos elektros energijos rinkos kainos;

– Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), pagal kurį, be kita ko, visuomeniniam tiekėjui, sudariusiam remtiną elektros energijos pirkimo–pardavimo sutartį su *inter alia* elektros energijos gamintojais, teikiančiais Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, ir numačiusiam nupirkti ne visą konkrečiam elektros energijos gamintojui Vyriausybės nustatytą elektros energijos gamybos apimtį kiekį, visuomeninio tiekėjo atsisakyta nupirkti elektros energijos dalis laikoma remtina elektros energijos gamybos apimtimi, jeigu nurodyti gamintojai dėl techninių ir (ar) technologinių priežasčių privalėjo gaminti, o pagaminta elektros energija taip pat atitiko didelio efektyvumo reikalavimus;

– Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.4 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), pagal kurį, be kita ko, Valstybinė energetikos inspekcija prie Energetikos ministerijos kiekvieną mėnesį tikrina, ar šio aprašo 7.2 punkte nurodytų gamintojų pateiktos techninės ir (ar) technologinės priežastys, nurodytos *inter alia* šio aprašo 12<sup>1</sup>.2 punkte, buvo objektyvios, pagrįstos naudingosios šilumos paklausa ir ar jos iš tiesų lėmė didesnio nei visuomeninio tiekėjo nupirktas kiekis remtiną elektros energijos kiekio gamybos poreikį, taip pat ar gamybos režimas buvo būtinas reikalavimui išlaikyti elektros energijos gamybą termofikaciniu režimu efektyvią įgyvendinti.

4.2. Pareiškėjo prašyme nurodytoms ieškovo abejonėms ginčijamo Administravimo tvarkos aprašo 23.4 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2, 12<sup>1</sup>.4 punktų (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija) atitiktimi Konstitucijai ir įstatymams pagrįsti nėra atskirai pateikta argumentų dėl kiekvieno iš nurodytų punktų atitikties kiekvienam Konstitucijos straipsniui ir kiekvienai nurodytų įstatymų nuostatai, todėl pateiktus argumentus šiame kontekste tikslinga vertinti bendrai.

4.2.1. Prašyme nurodoma, kad nors ginčijamas teisinis reguliavimas „suteikia teisę VIAP gamintojams RGA elektros energiją parduoti ne visuomeniniam tiekėjui, tačiau tokio pardavimo atveju (kai parduodama ne per biržą ir už mažesnę nei rinkos kainą) UAB BALTPPOOL mokamos

VIAP lėšos nepadengia VIAP gamintojų, išskyrus Lietuvos elektrinę, būtinųjų sąnaudų ir apskritai gali būti neišmokamos, o tai prieštarauja konstituciniam įpareigojimui užtikrinti palankią teisinę terpę tokiai ūkinei veiklai, kuri, tenkindama ūkio subjekto interesus, tarnautų ir bendrai tautos gerovei, teisėtų lūkesčių apsaugos, būtinųjų sąnaudų padengimo ir lygiateisiškumo principams“. Šiems ir kitiems prašymo teiginiams pagrįsti papildomai pateikiami ir apskaičiavimai, kad tam tikrais atvejais už viešuosius interesus atitinkančias paslaugas mokamų lėšų suma nepadengia viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikėjų būtinųjų sąnaudų.

Šiame kontekste pažymėtina, kad prašyme Administravimo tvarkos aprašo 23.4 punktas, kuriame nustatyta minėta *inter alia* elektros energijos gamintojams, teikiantiems Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, mokėtinos lėšų sumos apskaičiavimo tvarka, ginčijamas tiek, kiek jame nustatyta, kad „VIAP lėšų suma yra lygi į elektros tinklus patiektam elektros energijos kiekiui, padaugintam iš skirtumo tarp Komisijos atitinkamam gamintojui nustatytos elektros energijos supirkimo kainos ir einamiesiems kalendoriniams metams nustatytos elektros energijos rinkos kainos, o ne gamintojo parduotos remtinės elektros energijos pardavimo kainų svertinio vidurkio“.

Pažymėtina, kad minėti ir kiti prašyme nurodyti teiginiai ne tik teisiškai nepagrindžia, jog iš prašyme nurodytų Konstitucijos, taip pat Energetikos ir Šilumos ūkio įstatymų nuostatų kyla būtent tokie reikalavimai įstatymų leidėjo nustatomam elektros energijos gamintojams, teikiantiems tam tikras viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, mokėtinos lėšų sumos apskaičiavimo teisiniu reguliavimui, kokius nurodo ieškovas civilinėje byloje, bet ir nepatvirtina to, kad ginčijamu teisiniu reguliavimu įtvirtinta elektros energijos gamintojams, teikiantiems *inter alia* Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, mokėtinos lėšų sumos apskaičiavimo tvarka nesuderinama, juo labiau visais atvejais, su iš prašyme nurodytų Konstitucijos, taip pat Energetikos ir Šilumos ūkio įstatymų nuostatų, pasak ieškovo civilinėje byloje, kylančiais reikalavimais šiam teisiniu reguliavimui.

Prašyme nepateikiama teisinių argumentų, kodėl Vyriausybė pagal Konstituciją ir prašyme nurodytas įstatymų nuostatas negali nustatyti tokios elektros energijos gamintojams, teikiantiems minėtas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, mokėtinos lėšų sumos apskaičiavimo tvarkos, pagal kurią mokėtina už pagamintą ir į elektros tinklus patiektą elektros energiją lėšų suma būtų lygi į elektros tinklus patiektam elektros energijos kiekiui, padaugintam iš skirtumo tarp Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos atitinkamam gamintojui nustatyto fiksuoto tarifo ar elektros energijos supirkimo kainos ir praėjusio mėnesio vidutinės rinkos kainos ar einamiesiems kalendoriniams metams nustatytos elektros energijos rinkos kainos. Teisiškai nepagrindžiamas ir teiginys, kad minėta tvarka pagal Konstituciją ir prašyme nurodytas įstatymų nuostatas turi būti tokia, kad pagal ją nurodyta lėšų suma būtų apskaičiuojama, kaip nurodoma

prašyme, be kita ko, taikant gamintojo parduotos remtinės elektros energijos pardavimo kainų svertinį vidurkį.

Šiame kontekste pažymėtina ir tai, kad galimos abejonės dėl to, kad vienas (ar keli) iš nustatytų konkrečių kintamųjų, prašymo padavimo metu taikomų apskaičiuojant elektros energijos gamintojams, teikiantiems Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, mokėtiną lėšų sumą (*inter alia* Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos atitinkamam gamintojui nustatytas fiksuotas tarifas, elektros energijos supirkimo kaina, einamiesiems kalendoriniams metams nustatyta elektros energijos rinkos kaina), galbūt yra toks, kad jį nustačius ir pritaikius, kaip teigiama, neužtikrinamas viešuosius interesus atitinkančių paslaugų teikėjų būtinųjų sąnaudų padengimas, negali būti vertinamos kaip teisiniai argumentai, pagrindžiantys abejonę paties teisinio reguliavimo, kuriuo nustatoma minėta tvarka, atitiktimi Konstitucijai ir įstatymams.

4.2.2. Grindžiant ginčijamo teisinio reguliavimo prieštaravimą Konstitucijos 29 straipsniu nurodoma ir tai, kad visų elektros gamintojų, teikiančių Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, veikla ginčijamu teisiniu reguliavimu reglamentuojama vienodai, tačiau kitam elektros energijos gamintojui, o ne ieškovui civilinėje byloje, taikomos ženkliai palankesnės nei ieškovui viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšų išmokėjimo sąlygos. Kitaip tariant, ieškovo nuomone, prašymo kontekste aktualus jo veiklos teisinis reguliavimas turėtų būti kitoks nei tas, kuris nustatytas ginčijamomis nuostatomis ir taikomas kitiems elektros gamintojams, teikiantiems Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas.

Šiame kontekste pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas yra ne kartą konstatavęs, jog visų asmenų lygybės įstatymui principas būtų pažeistas, jeigu tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, būtų kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimtys skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisinamas. Pareiškėjo prašyme į šias oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatas neatsižvelgiama: prašyme nėra pateikti teisiniai argumentai, kurie pagrįstų, kad ieškovas dėl jo veiklos ar kitų ypatumų turėtų būti išskirtas iš kitų ginčijamų nuostatų adresatų, t. y. kad jis turėtų būti traktuojamas kitaip nei kiti elektros gamintojai, teikiantys Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas, ir prašymo kontekste aktuali jo veikla turėtų būti atitinkamai reguliuojama kitaip nei analogiška veikla užsiimančių kitų elektros gamintojų, teikiančių Teikimo tvarkos aprašo 7.2 punkte nurodytas viešuosius interesus atitinkančias paslaugas.

4.2.3. Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1.2</sup>, 12<sup>1.4</sup> punktų (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija) atitiktis Konstitucijai ir įstatymams ginčijama ir dėl to, kad jais, pasak ieškovo civilinėje byloje,

nėra įtvirtinti aiškūs ir nedviprasmiški kriterijai tam, kad būtų nustatyta, kokios techninės ir (ar) technologinės priežastys pripažįstamos pakankamomis tam, kad būtų patvirtintas elektros energijos gamintojo pareigos gaminti elektros energiją turėjimas, ir atitinkamai kriterijai, kuriais remdamasi Valstybinė energetikos inspekcija spręstų, ar gamintojo nurodytos techninės ir (ar) technologinės priežastys pagrįstos, o gamybos režimas, kuriuo buvo siekiama išlaikyti elektros energijos gamybą termofikaciniu režimu efektyvia, būtinas, t. y. minėti kriterijai turėtų būti nustatyti Teikimo tvarkos apraše.

Tačiau neargumentuojama ne tik tai, kodėl nurodyti konkretūs kriterijai turėtų būti apskritai nustatyti, bet ir kodėl jie turėtų būti nustatyti būtent nurodytame teisės akte. Be to, nurodytu aspektu ginčijant Teikimo tvarkos apraše įtvirtintą teisinį reguliavimą, be kita ko, neatsižvelgiama į šiame kontekste aktualų visuminį teisinį reguliavimą, *inter alia* į Valstybinės energetikos inspekcijos prie Energetikos ministerijos viršininko 2014 m. vasario 14 d. įsakymu Nr. 1V-11 „Dėl Gamintojų pagaminto remtino elektros energijos kiekio vertinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtinto Gamintojų pagaminto remtino elektros energijos kiekio vertinimo tvarkos aprašo, priimto įgyvendinant, be kita ko, ginčijamo Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.4 punkto reikalavimus, nuostatas. Šiuo atveju neatsižvelgiama į nurodytame apraše nustatytą teisinį reguliavimą, bet ir nevertinama, ar minėti papildomi kriterijai neturėtų būti įtvirtinti būtent minėtame teisės akte, jeigu jie nėra, bet turėtų būti nustatyti.

4.3. Taigi pareiškėjui – Vilniaus miesto apylinkės teismui jo nagrinėtoje civilinėje byloje ieškovo pateiktame, teismo patenkintame prašyme kreiptis į Konstitucinį Teismą nėra teisinių argumentų, kurie pagrįstų jo poziciją dėl ginčijamo viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo ir lėšų administravimo teisinio reguliavimo atitikties Konstitucijai ir įstatymams.

5. Paminėtina ir tai, kad pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 3 dalies 2 punktą prie teismo nutarties, kuria kreipiamasi į Konstitucinį Teismą, turi būti pridedamas ginčijamo teisės akto viso teksto nuorašas, tačiau pareiškėjo prašymas šio reikalavimo neatitinka.

6. Konstatuotina, kad pareiškėjo – Vilniaus miesto apylinkės teismo prašymas tiek, kiek nurodyta, ištirti Administravimo tvarkos aprašo 23.4 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2, 12<sup>1</sup>.4 punktų (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija) atitiktį Konstitucijos 29, 46 straipsniams, Šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnio 2 daliai, Energetikos įstatymo 19 straipsnio 2 daliai, laikytinas neatitinkančiu Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkto, 3 dalies 2 punkto reikalavimų.

Jeigu prašymas (jo dalis) neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnyje nustatytų reikalavimų, pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 70 straipsnį jis yra grąžinamas pareiškėjui. Prašymo grąžinimas neatima teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, kai bus pašalinti



trūkumai.

7. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad yra pagrindas grąžinti pareiškėjui – Vilniaus miesto apylinkės teismui prašymą tiek, kiek nurodyta, iširti Administravimo tvarkos aprašo 23.4 punkto (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija), Teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2, 12<sup>1</sup>.4 punktų (2013 m. gruodžio 18 d. redakcija) atitiktį Konstitucijos 29, 46 straipsniams, Šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnio 2 daliai, Energetikos įstatymo 19 straipsnio 2 daliai.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 25 straipsnio 2 dalimi, 28 straipsniu, 67 straipsnio 2 dalies 5 punktu, 3 dalies 2 punktu, 70 straipsniu, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

### **nusprendžia:**

Grąžinti pareiškėjui – Vilniaus miesto apylinkės teismui prašymą „iširti:

1. Ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013-12-18 nutarimo Nr. 1215 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012-09-19 nutarimo Nr. 1157 „Dėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 3.3 p. (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo 23.4 p.) ta apimtimi, kiek joje nustatyta, kad VIAP teikimo aprašo 7.2 nurodytiems gamintojams už remtinės gamybos apimties elektros energiją pardavimą ne visuomeniniam teikėjui (kai parduodama ne per biržą ir už mažesnę nei rinkos kainą) išmokama VIAP lėšų suma yra lygi į elektros tinklus patiektam elektros energijos kiekiui, padaugintam iš skirtumo tarp Komisijos atitinkamam gamintojui nustatytos elektros energijos supirkimo kainos ir einamiesiems kalendoriniams metams nustatytos elektros energijos rinkos kainos, o ne gamintojo parduotos remtinės elektros energijos pardavimo kainų svartinio vidurkio, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., 46 str., Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 str. 2 d. bei Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 19 str. 2 d.?

2. Ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013-12-18 nutarimo Nr. 1216 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimo Nr. 916 „Dėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 2.5 p. (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.2 p.) ta apimtimi, kiek joje neįtvirtinti aiškūs ir nedviprasmiški kriterijai, kokios techninės ir (ar) technologinių priežastys pripažįstamos pakankamomis patvirtinti „privalėjimą gaminti“, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., 46 str., Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 str. 2 d. bei Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 19 str. 2 d.?

3. Ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013-12-18 nutarimo Nr. 1216 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimo Nr. 916 „Dėl viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ 2.5 p. (Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo 12<sup>1</sup>.4 p.) ta apimtimi, kiek joje neįtvirtinti aiškūs ir nedviprasmiški kriterijai, kuriais remdamasi Valstybinė energetikos inspekcija sprendžia dėl gamintojo nurodytų techninių ir (ar) technologinių priešasčių pagrįstumo ir gamybos režimo, kuriuo buvo siekiama išlaikyti elektros energijos gamybą termofikaciniu režimu efektyvia, būtinumo, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., 46 str., Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 32 str. 2 d. bei Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 19 str. 2 d.?“.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Konstitucinio Teismo teisėjai

Elvyra Baltutytė

Vytautas Greičius

Danutė Jočienė

Pranas Kuconis

Gediminas Mesonis

Vytas Milius

Egidijus Šileikis

Algirdas Taminskas

Dainius Žalimas